

Ūdentiņam!

Ūdentiņš Ūdentiņš,
Tik skaists un tik tīrs,
Kā rītu migla tik balts un glīts,
Kā dienas gaisma, kas acīs spīd,
Pat rudentiņš lietainais,
Ir pārsteidzošs un līksms.
Tu varavīksni veido,
Kas laimīti nes.
Un puķītes dziedē,
Kas smaržo un plaukst.

Ūdentiņ, ūdentiņ, Tev nav krāsas
Pat smaržas un garšas,
Bet bez tevis dzīvot mēs nevaram,
Tu tik teci un teci,
Bet no kā tu mūc?
No visas sirds tev saku!
Paliec un nemūc.

Ūdentiņ, ūdentiņ,
Paliec lūdzi vienmēr ar mums,
Ūdentiņ, ūdentiņ,
Nepamet mūs,
Apsolu mēs saudzēsīm tevi.

Ūdentiņ, ūdentiņ, kur tu tec?

Nejau manā mutītē.

Piedod, mīļo ūdentiņ,

Es varu izdzert tikai vienu mutīti,

Bet ja tu esi tīrs, tad tec pie manis mutītē!!

Ūdentiņ, ūdentiņ satieku tevi it visur,

Sākot ar vasaru līdz bargai ziemei.

Par tevi ir dziesmas, teikas un dzejoļi,

Eposi un citi latviešu teksti.

Zinot to, ka mums tu esi vajadzīgs,

Lai mums apkārt viss augtu un lai augtu paši mēs.

Ūdentiņ, ūdentiņ, remdē manas slāpes,

Vienmēr tu palīdzi, kad slāpes man pienāk.

Tu man dod spēku,

Piedod par maniem grēkiem.

Piedod, ka tevi tērēju bez jēgas,

Centīšos es laboties un atdošu tev spēkus.

Paldies, tev par šo Ūdens dienu,

Tā ir pateicība tev par to, ko tu mums devis.

Ūdentiņ, ūdentiņ pastāsti gan, kas tagad būs jadara man!

Saliekot plaukstiņas kopā kā kausiņu,

Pasmel avota ūdeni auksto.

Pacel plaukstas sev augstu pie galvas,

Aizvērtām acīm tās pilienam ļaujies.

Nogurums zudīs, to uzsūks zeme,

Un saņemsi spēku, ko avots tev deva.

Lāses, kas norit, tu tversi ar lūpām,

Asinīs jūtīsi avotu plūstam.

Avota lietus pateiks uz austiņu,

Ūdentiņš labs,

Ūdentiņš jauks,

Ūdentiņš visai pasaulei draugs.

Ūdentiņ, ūdentiņ,

Esi vienmēr tīrs,

Lai mums vienmēr prieks

Tevi dzert!

Ūdentiņ, ūdentiņ!

Tu tik tīrs un zils.

Ūdentiņš rociņām draugs,

Ūdentiņā tik mīļš un jauks.

Tu tik tīrs un zils,

Ūdentiņ, esi vienmēr tik tīrs.

Ūdentiņ, ūdentiņ,

Kristalizēts esi tu.

Mūsu noslēpumainā pasaule,

apbūrusi tevi.

Ūdentiņ, ūdentiņ

Tu veido aukstāko gadalaiku

Bet palīdzība tava,

Nenovērtējama.

Ūdentiņ, ūdentiņ,

Mūsu dzīves avotiņš

Dod mums spēku katru dienu,

Mūsu zemes dārgumiņš.

Tik daudz šeit šajos vārdos ir ūdens,

Man šķiet, ka,

No tiemuz pleciem izveidojusies jūra, kurai,

Vilņi skalojas pāri,

Un dzirdami kaiju kliegzieni,

Kas neļauj man aizmigt.

Šeit pludo vārdi

Un ūdens pludo,

Un es sen jau vairs nejuotu slāpes.